

*sok pici lényt kell kimenteni!
Most gyere, mikor
még foghatok egy porontyot,
hogy közélről megcsodálva
engedhessük el.*

TATÁR SÁNDOR

Hadd sodorjon

HOGY HIÁBA TANÍTANAK...

S HOGY VÉGÜL TANULSZ MÉGIS...

*Hogy elhinni sem akarod,
hogy veled történt mindez,
és soká nem lelsz szavakat:
nincs szótára a nincsnek.*

*Hogy elfogy majd a happy end,
s ott imbolyogsz majd kábán;
bíró, edzőt nem érdekel,
hogy fölrúgtak a pályán;
csúszott a fű, s az ellenfél
aljas volt s túlerőben
– rohadt mindegy lesz akkoron;
„Mikor nem »kedvezőtlen-?!“
Olvashatsz majd bölcs könyveket,
de nyüszíthetsz is éj-nap;
s milyen csábító hinni, hogy
azért fáj úgy, mert mély vagy,
érzékeny és – ah! – áldozat;
sok összeesküvéssel
szemben (jó hogy!!) alulmaradsz,
s mért nem volt figyelmeztető jel!?
Szabad lesz fájnod, vesztened,
évekszámba halogathatsz;
esélyed fogy, fogj csak soká
neki a feladatnak!*

*Elbújni a jövő elől??
Mily máguslepel rejtsen?
Görnyedve sunnyognál, pupák!?
Hisz nincs biztonság lent sem!*

*HADD SODORJON A PILLANAT:
NEM KÉRDÉS, MI FELÉ VISZ.*

Kísértés ellen

*Nembiába függ
a korpusz itt –
nem kapsz (bár meglehet, kéngázt bőfög)
az ördögtől
akkor pusztít.*

2x2 újabb(?) hexameter

*Tisztességes vagy sem, az embert, lám, kiterítik;
angyal avagy gengszter, de a vége: mint kotorékeb.*

*

*Mért legyek én államtitkár? Császár leszek úgyis!
Mért ne legyek államtitkár?! Váz s sár leszek úgyis...*

